

Z AVTOM NA POT

Sezona počitnic, potovanj in izletov je v polnem zamahu, z njo pa tudi vsi spremljajoči pojavi, med drugim tudi potovalna bolezen

Mnogim skrbnikom psov odhod na izlet ali počitnice zagreni viden odpor psa, ki vožnjo iz takih ali drugačnih razlogov težko prenaša. Težave se kažejo na več načinov. Običajno takega psa vkrcamo v avto proti njegovi volji, saj se vstopu v avto energično upre. Nobena od običajnih zvijač ne pomaga, ne pomaga niti priboljšek niti priljubljena odejica. Kuža je odločen, da se našega izleta ne bo udeležil.

Neronova zgodba

Neron je bil dobrega pol leta star najdenček, ki se je zatekel v gostoljubno hišo in v družbo prijaznih domačih psov. Začasni skrbniki so ga po prvem hitrem pregledu želeli peljati tudi na pravega, veterinarskega, saj je bilo potrebno ugotoviti morebitno znano identiteto s pomočjo čipa, preveriti zdravstveno stanje, opraviti cepljenje proti nalezljivim boleznim... Sicer živahni in značajske neobremenjeni Neron pa se je pred avtom tresel kot šiba na vodi. Seveda je obsedel v avtomobilskem prtljažniku proti svoji volji. Po nekaj kilometrih zložne vožnje na poti proti domači veterinarski ambulanti je nesrečnež izbruhal svoj jutranji obrok in malo je manjkalo, da je ne bi po svoje ubral kar peš, ko se je mučna vožnja končala.

Začasni skrbniki so neprijetno vznemirjenje malega gosta kmalu pripisali pravemu vzroku: kužka je nevestni skrbnik očitno zapustil tako, da ga je od doma odpeljal z avtom, se ustavil na podeželju, mu odprl vrata in ga pustil samega. Pri naslednji vožnji v bližnji kraj so novi skrbniki Neronov hud strah ublažili z Bachovimi kapljicami »Rescue Remedy«, v avtu pa mu je družbo prijazno delala domača psička, s katero sta se tudi sicer odlično ujela. Vožnja je bila za malenkost daljša od prve in Neronov želodček je zdržal skoraj do konca. Pred tretjim, tokrat uspešnim poizkusom je dobil poleg kapljic tudi odmerek ayurvedskega pripravka Anxocare. Tik pred odhodom v novi dom je Neron zmožil že dobrih 150 km poti brez strahu in brez bruhanja, seveda ob podpori obeh pripravkov in prijazni družbi domačih psov. Ti so ga očitno prepričali, da se mu kaj podobnega, kot je doživel pri predhodnem skrbniku, ne bo več zgodilo.

Zofi noče v avto

Zofi je polletna psička pasme samojed, ki ji skrbniki posvečajo veliko pozornosti in glede na to, da to ni njihov prvi mladič te pasme, z veliko znanja in volje skrbijo zanjo. Ko so jo prevzeli pri vzreditelju, niso bili pozorni, kdaj je psička zaužila svoj zadnji obrok v rojstni hiši. Na poti domov je vsebino želodca izbruhala, kar seveda ni bila prijetna izkušnja.

Skrbniki so pri naslednji vožnji zelo pazili, da nekaj ur pred potjo psička ni jedla, vendar so predhodna slaba izkušnja, stres, tresenje in nihanje avtomobila opravili svoje. Psička je ponovno bruhalo. Pred vsako naslednjo vožnjo je očitno pokazala, da ne bo prostovoljno vstopila v avto, med vožnjo se je sicer umirila, vendar se je obilno slinila.

Skrbniki so se odločili, da se bodo v obdobju privajanja vozili na zelo kratke vožnje, ki jih bodo postopoma podaljševali. Za klasična pomirjevala se niso mogli odločiti, pač pa so stres ublažili z Bachovimi cvetličnimi kapljicami »Rescue Remedy«. Psička se vozi na zadnjem sedežu, varno pripeta z varnostnim pasom, in ne v prtljažniku avtomobila, kjer je moteče nihanje znatno večje. Pol ure pred vožnjo psička dobi homeopatski pripravek Coccus 6 D, odmerek skrbniki ponovijo po uri vožnje. Bruhanja ni več, po nekaj ponovitvah nenapornih krajših voženj, se je tudi Zofi prepričala, da ima vožnja z avtom svoj čar...

V Neronovem primeru je šlo več kot očitno za strah pred ponovitvijo slabe izkušnje, ki je zaznamovala njegovo odraščanje. Našteti pripravki so omilili stres, ki mu je bil izpostavljen, vožnja pa mu v resnici ni predstavljala fizioloških težav. Zofijina težava je bila fiziološke narave, ki ji je botroval stopnjevani stres. Pri potovalni bolezni pa so velikokrat prisotni tudi drugi znaki: pes je nemiren, ves čas stoji ali hodi po prtljažniku avtomobila in se ne zmeni za povelje »sedi«. Nekateri psi tako rekoč prehodijo vso razdaljo. V tem primeru pomaga pripravek Nux vomica 30 D, ki je seveda uporaben tudi pri morski bolezni, ki jo občutimo ljudje.

V že opisanem primeru, ko pes sicer v avtu leže, vendar kaže očitne znake neugodja, se slini, bruha, včasih celo nehoteno izloča urin in/ali blato, uporabimo pripravek Cocculus 6 D. V trdovratnih primerih ga lahko kombiniramo s pripravkom Tabacum 6 D. Terapijo ponavljamo pred in med vsako vožnjo, dobre izkušnje pa kažejo, da jo je treba ponoviti le nekajkrat. V kolikor daljšo vožnjo oziroma potovanje načrtujemo, lahko pripravek dajemo psu trikrat dnevno deset dni pred potovanjem.

Nekateri psi kažejo izrazit nemir in neugodje le na posebej ovinkasti cesti, dokler pa potovanje poteka po avtocesti, težav nimajo. Tudi pospeševanje in zaviranje je lahko še posebej moteče. Homeopati v tem primeru priporočajo pripravek Strychninum phosphoricum 200 D. Največkrat zadostuje ena doza za nekaj mesecev, neredko tudi za vse življenje.

V primerih, ko nobeden od opisanih simptomov ni dovolj značilen ali nobeden od pripravkov zadovoljivo učinkovit, izberemo homeopatski pripravek Petroleum 200 D, psu pa damo eno dozo na teden. Pri zadnjih dveh pripravkih je priporočljiv kontrolni posvet pri homeopatu. Znano je, da so psi veliko bolj občutljivi na električno valovanje kot ljudje. Statično elektriko prevaja tudi avtomobilska pločevina. V nekaterih primerih je ta lahko vzrok za izrazito neugodje psov v avtu, zato ne bo odveč, če na avtomobilsko ohišje skrbnik namesti pripomoček za odvajanje statične elektrike.

»Kar se Janezek nauči, to Janez zna!«, je pregovor, ki še vedno velja. Veliko psov bi se brez težav vozilo v avtomobilih, če bi jim vzreditelji še pred oddajo k novim skrbnikom omogočili prvo izkušnjo vožnje z avtom. Ta naj bo kratka, v družbi sorojencev iz legla in psice matere, s prijetnimi izkušnjami na cilju in vsekakor do 12. tedna starosti.

Mojca Sajovic